

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human rights

حقوق بشر

نویسنده: ژولی لوسک

برگردان از: حمید محوی

۱۸ مارچ ۲۰۱۲

چندین سرباز در کشتار ۱۷ غیر نظامی افغان شرکت داشته اند (۱)

«حملات مرگبار به شکل روزمره صورت می گیرد»

گزارشات متعدد نظریه کشتار ۱۷ غیر نظامی افغان را در روز یکشنبه گذشته توسط یک سرباز امریکائی نامتعالل و یا دیوانه را مردود دانسته اند.

شبهه ایرانی پرس تی وی گزارش داد که «نیروهای ایالات متحده به روی افغان های غیر نظامی در داخل منازلشان آتش گشوده اند» و شاهدان عینی در بین ساکنان دهکده ای که محل کشتار بوده، گفته اند که «سپس نیروهای ایالات متحده ۱۱ جسد را که بین آنها چهار دختر بچه وجود داشته که سن آنها کمتر از ۶ سال بوده، سوزانده اند».

(, Press TV, 12 mars 2012. [US forces burned bodies of Afghans after massacre](#))

«پاک تریبون» رسانه پاکستانی نیز گزارش داده است که بدن کودکان توسط سربازان امریکائی سوزانده شده است :
«یک پدر افغان تأیید کرد که فرزندان او را در حرکتی دیوانه وار و مرگبار کشته اند، و در عین حال سربازان را به سوزاندن اجساد آنها متهم کرد. شاهدان عینی به رویتز اعلام کرده اند که در اطراف ساعت ۲ بامداد گروهی از سربازان امریکائی را در دهکده ای در منطقه پنجوائی در استان قندهار مشاهده کرده اند که وارد منازل شده و تیراندازی کرده اند.»

(, PakTribune, 12 mars 2012. [US soldier opens fire, kills 16 Afghan civilians](#))

حاجی صمد ۱۱ نفر از جمله فرزندان را از دست داده است. او با اشک به رویتز گفت : « آنها [امریکائی ها] روی اجسادشان موارد شیمیائی ریختند و سپس آتش زدند.»
پاک تریبون اضافه می کند :

آقا لالا می گوید : همسایه ها با صدای تیراندازی بیدار می شوند، و گفته اند که آنها مست می بودند و می خندیدند. «مست بودند . به هر سوئی تیراندازی می کردند» یکی از همسایه ها از خانه ای که کشتار در آن جا صورت گرفته بود بازدید کرده و گفته است که «بدن آنها در اثر تیراندازی سوراخ سوراخ شده بود».
در همین گزارش تعداد سربازانی که در این کشتار شرکت داشته اند، دست کم ۲۰ نفر اعلام شده است.
حتی رسانه های ایالات متحده با احتیاط و به نقل از قاضی استان قندهار، عبدالرحیم ایوبی اعلام کرده اند که تعدادی سرباز در تیراندازی های شرکت داشته اند :
«ناممکن است که یک سرباز امریکائی تنها از پایگاهش خارج شود، و راه زیادی را بپیماید و تعدادی آدم بکشد و اجساد آنها را بسوزاند، و بین دو منزلی که هدف گرفته بوده دو کیلومتر راه برود.»

[...] (Mirwais Khan et Sebastian Abbot, Associated Press, [Eyewitness to Afghanistan massacre saw U.S. gunman shoot his father](#), MercuryNews.com, 12 mars 2012.)

ولی در گزارش آسوشیتد پرس، این روایت پس از توضیحات دقیق در جزئیات نظریه تیرانداز دیوانه، در پایان مطرح می شود. و در عین حال پس از مطرح ساختن نظریه ای که چندین سرباز را مسؤول چنین کشتاری می داند، آن را قابل تردید دانسته و به نفع نظریه سرباز دیوانه مطالب زیر را مطرح می ساز :

«برخی روستائیان به افسران گفته اند که سربازان زیادی شرکت داشتند و به هر سو تیراندازی می کردند. ولی بسیاری از آنها از یک سرباز تنها حرف زده اند. ناتو روی نظریه سرباز منفرد پا فشاری کرده است.»

نظریه تیرانداز منفرد، به تعبیر برخی نویسندگان، چیزی نیست به جز یک عملیات برای روابط عمومی، و نجات تصویر قطعات نظامی که سیاستمداران ایالات متحده، در تمام طیف های سیاسی، سعی می کنند به عنوان حافظ جان شهروندان افغان ترسیم کنند.

این کشتار توجهات زیادی را به خود جلب کرده و به عنوان حادثه ای منزوی معرفی شده است. با این وجود از دیدگاه کتی کلی(۲)، فعال صلح جوی ایرلندی برنده جایزه صلح نوبل سال ۲۰۰۳، این نوع جنایات خیلی رایج است.

خانم کتی کلی تنظیم کننده «برای خلاقیت غیر خشونت آموز» (۳)، اردویی برای پایان بخشیدن به جنگ هائی که ایالات متحده به راه می اندازد، چندین بار به افغانستان و عراق مسافرت کرده، و می گوید که این گونه حملات مرگبار به شکل دائمی در سر تا سر افغانستان به وقوع می پیوندد.

در مصاحبه با «دموکراسی اکنون» (۴) او از نمونه دیگری از کشتارهای عادی در ماه فبروری که منجر به کشته شدن ۸ چوپان شد یاد می کند که در یک حمله هوائی به وسیله هلیکوپتر انجام گرفت و یک حمله دیگر در ماه مارچ که از روی اشتباه صورت گرفت طی آن ۴ غیر نظامی کشته شدند. کتی کلی توضیح می دهد که به اعتقاد او چرا ایالات متحده در افغانستان است :

«به ما می گویند که قطعات ایالات متحده در افغانستان از جان شهروندان دفاع می کنند. ولی چنین ادعائی حقیقت ندارد [...] چرا ایالات متحده در افغانستان است ؟ من فکر می کنم که ایالات متحده می داند که نمی تواند علیه چین و روسیه اقدام کند، ولی می خواهد برای تداوم جنگ سرد در شرایط مناسبی باشد و با پیشی گرفتن از چین می خواهد بر قیمت منابعی که از افغانستان عبور می کند نظارت و تسلط داشته باشد. به همین دلیل است که ایالات متحده می خواهد پایگاه هایش را حفظ کند [...] و سفیرش را [...]»

http://www.democracynow.org/2012/3/12/kathy_kelly_on_afghan_humanitarian_crisis

از سوی دیگر، به این علت که نژاد پرستی در قلب تاکتیک ارتش ایالات متحده جای دارد، نظریه مشارکت چندین سرباز در کشتار احتمال قوی تری دارد. مضافاً براین که این واقعه پس از سوزاندن قرآن و در پی واقعه شاشیدن سربازان امریکائی روی اجساد افغانهائی که کشته بودند، روی داده است.

بسیاری از سربازان ایالات متحده که در جنگ علیه عراق و افغانستان شرکت داشته اند، امروز به اعضای جنبش صلح «سربازان بازگشته از جنگ عراق» (۵) پیوسته اند و رفتارهای غیر انسانی علیه مردمان کشورهای اشغال شده را افشاء می کنند. سایت آنها انباشته از شواهد تأثر انگیز و داستان های هولناکی است که شهروندان عراقی و افغان قربانیان دائمی آن بوده اند.

میک پریسنر، عضو سربازان برگشته از جنگ عراق طی گردهم آئی در سال ۲۰۰۸ روایت می کند که چگونه ارتش نژاد پرستی را آموزش داده و به کار می بندد و چگونه اصطلاح «سیاه صحرا» (۶) یا «سر قاب دسمالی» (۷) پیش از همه توسط افسران درجه بالا به کار برده می شد، و به این ترتیب بود که آن را از بالا تا پائین زنجیر فرماندهی مقبولیت عام بخشیدند.

این اصطلاحات به ویژه توسط سربازان خبره جنگ اول جنگ به کار برده می شد. این نوع اصطلاحات را وقتی به کار می بردند که کاروانی از غیرنظامیان را به آتش می بستند و به خاکستر تبدیل می کردند. این کلمات را در مواقعی به کار می بردند که دولت تصمیم می گرفت زیر بناهای غیر نظامی را هدف قرار دهد و منابع آب را بمباران کند، با آگاهی به نتایج آن که به طور قطع موجب مرگ صدها هزار کودک می شد. این ها کلماتی هستند که وقتی دولت تصمیم گرفت عراق را مجازات کند، امریکائی ها به کار می بردند، اینها مواردی است که فراموش کرده ایم، ولی چیزی را که نمی توانیم فراموش کنیم [...] از آغاز پیدایش این کشور، نژاد پرستی برای قانونیت بخشیدن به جهان گشائی و اختناق به کار رفته است : اهالی محل را وحشی می نامیدند، افریقائی ها را برای توجیه برده داری به انواع و اقسام نام ها خطاب می کردند، و سربازان بازگشته از جنگ ویتنام با بسیاری از اصطلاحات آشنا هستند که برای توجیه این جنگ امپریالیستی به کار می رفت [...].

(مترجم : متن سخنرانی سرباز امریکائی درفایل زیر پیش از این تحت عنوان «چهره جنگ. شهادت کوبنده یک سرباز قدیمی» به تاریخ ۱۷ نومبر ۲۰۱۱ در گاهنامه هنر و مبارزه ترجمه و منتشر شده است.) (۸)

http://www.youtube.com/watch?v=4i5ZUfpxnV0&feature=player_embedded#t=21s

میک پریسنر در عین حال از تجربیاتش در صحنه جنگ عراق یاد کرد :

نژاد پرستی دیگر نمی توانست واقعیت اشغال را زیر پرده نگهدارد. افراد بودند، افراد انسانی. آن جا مردم بودند، انسان ها بودند.

از آن به بعد، هر بار که مرد سالمندی را می دیدم احساس گناه در عالم درونی ام سنگینی می کرد، مثل همان پیر مردی که نمی توانست راه برود و ما او را روی «برانکارد» بیرون آوردیم، و بعد از پولیس عراق خواستیم که او را ببرند. از آن به بعد هر بار که مادری را در کنار فرزندانش می دیدم، و یا مثل آن زنی که وقتی او را از خانه اش بیرون می کشیدیم به شکل هیستریک زار می زد و با فریاد به ما می گفت که شما ها بدتر از صدام حسین هستید، و یا مثل آن زنی که بازویش را گرفته بودم و در خیابان به همراه خودم می بردم، انباشته از احساس گناه می شدم.

به ما گفته بودند که ما علیه تروریسم می جنگیم، ولی در واقع تروریست خود من بودم، و تروریسم واقعی همین اشغال بود.

http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=b3ZjsC3BOBE#t=9s

پی نوشت :

(۱) همین موضوع تحت عنوان زیر به تاریخ ۱۲ مارچ در گاهنامه هنر و مبارزه منتشر شده است
«فریاد انتقام طالبان پس از کشتار ۱۶ شهروند افغان»

(۲) Kathy Kelly

(۳) [Voices for Creative Nonviolence](#)

(۴) [Democracy Now](#)

(۵) [Irak Veterans Against the War \(IVAW\)](#)

(۶) sand nigger

(۷) towel head

(۸) آدرس «مقاله : چهره جنگ، شهادت کوبنده یک سرباز قدیمی

<http://g-honar-v-mobarze.blogfa.com/post-149.aspx>

Mondialisation.ca, Le 16 mars 2012

گاهنامه هنر و مبارزه

۱۶ مارچ ۲۰۱۲

منبع :

<http://www.mondialisation.ca/index.php?context=va&aid=29795>